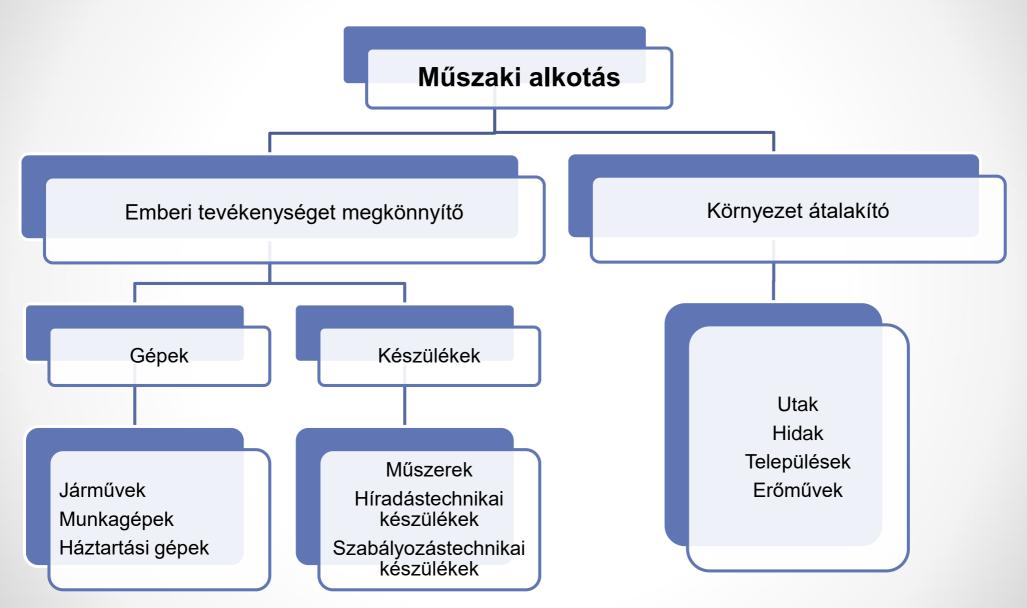
ÁLTALÁNOS MÉRNÖKI ISMERETEK

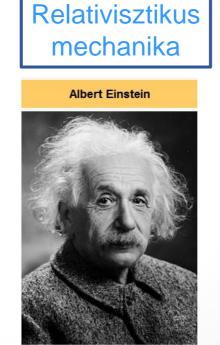
A MÉRNÖKI TEVÉKENYSÉG EREDMÉNYE

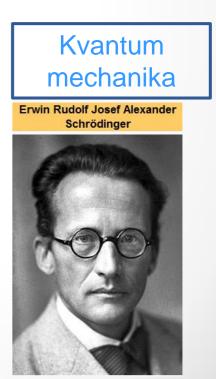

Mechanika fejlődésének fázisai

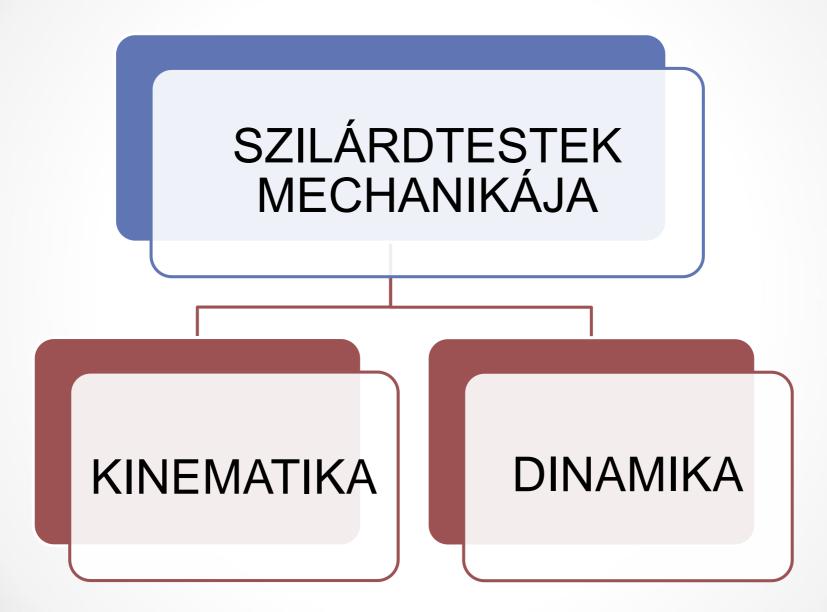
- Jelenségek megfigyelése
- Jelenségek leírása
- Következtetések levonása
- Jelenségek igazolása önálló kísérletekkel
- Jelenségek leírása matematikai alakban

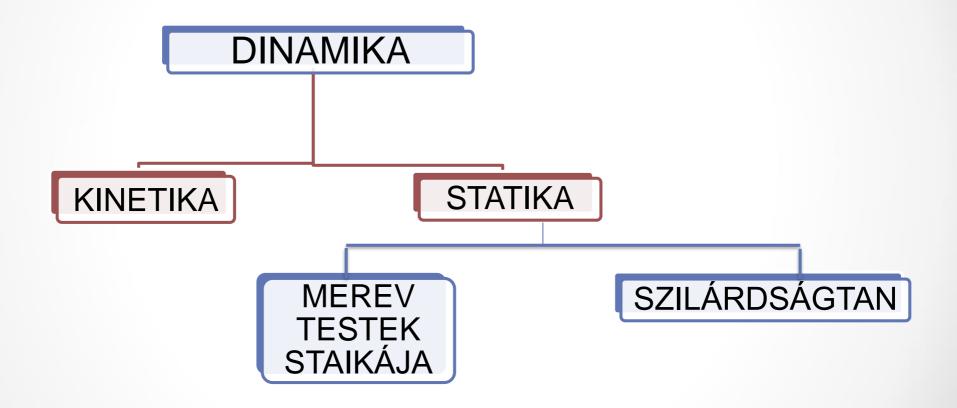
KLASSZIKUS MECHANIKA Galileo Galilei Johannes Kepler Isaac Newton Victoria de la companya de

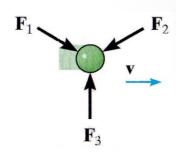
Szilárdtestek mechanikája

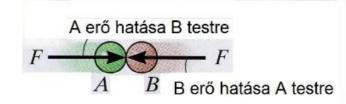

Alapelvek

- Newton-törvények:
- 1. Inercia vagy tehetetlenség törvénye

- 2. <u>Dinamika alaptörvénye</u> **F**=m**a**.
- 3. Hatás-ellenhatás törvénye

- Az ERŐ fogalma
 - A testre ható erők:
 - Másik test
 - Súrlódás
 - Közegellenállás
 - Erőterek (gravitáció)

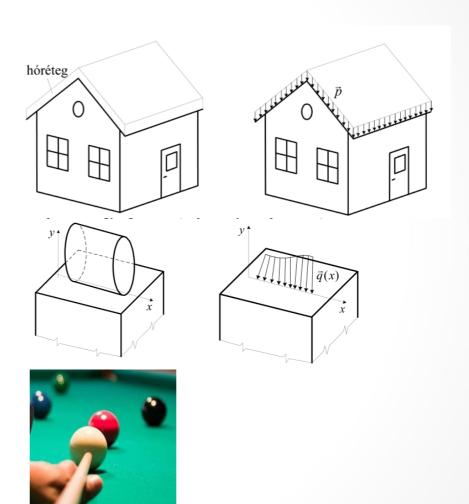
Az ERŐ helye

Térfogaton megoszló erő (Terhelés)

Felületen megoszló erő (Terhelés)

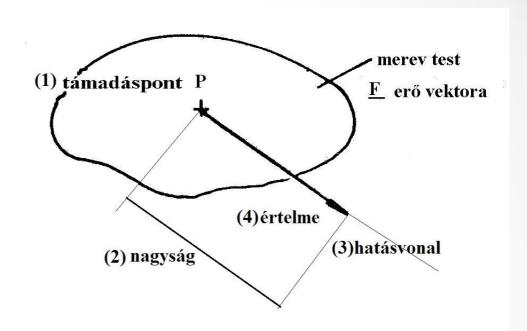
Vonalmentén megoszló erő

Koncentrált erő

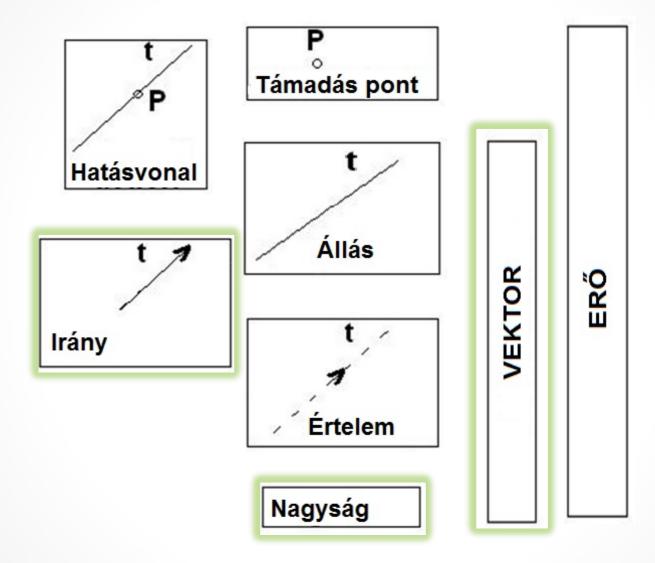
Koncentrált erő tulajdonságai

- 1. Támadási pont
- 2. Nagyság
- 3. Hatásvonal
- 4. Értelme

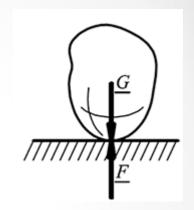
Az erő mértékegysége: 1[N] =
$$\frac{m \cdot kg}{s^2}$$

Az erő jellemzői:

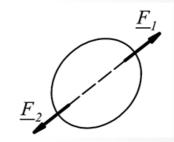

Statika alaptörvényei

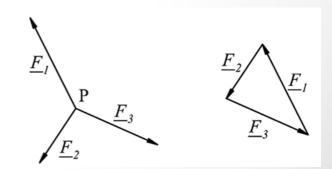
Statika I. alaptétele: Két merev test által az egymásra kifejtett erők mindig páronként fordulnak elő, páronként közös hatásvonalúak, egyenlő nagyságúak, de ellentétes értelműek. (Newton akció-reakció elve)

Statika II. alaptétele: Két erő akkor és csakis akkor van egyensúlyban, ha hatásvonaluk közös, nagyságuk egyenlő, de értelmük ellentétes. (Két erő egyensúlya)

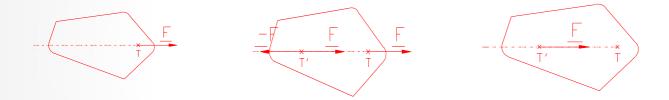

Statika III. alaptétele: Három erő akkor és csak akkor van egyensúlyban, ha hatásvonalai egy pontban metszik egymást és vektorai zárt, nyílfolytonos vektorháromszöget alkotnak. (Vektor törvény)

Statika alaptörvényei

Statika IV. alaptétele: Valamely egyensúlyban lévő erőrendszerhez az egyensúly megzavarása nélkül lehet hozzáadni vagy belőle elvenni olyan erőket, amelyek önmaguk között egyensúlyban vannak. A tétel következménye: erő vektorok hatásvonalukban eltolhatók

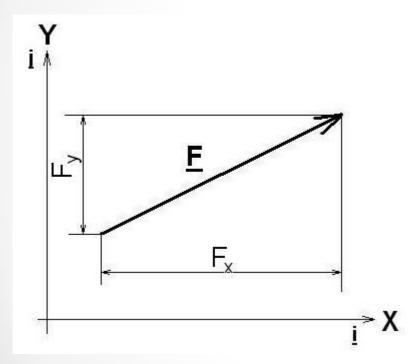

A statikai V. alaptétele.

Kapcsolatot teremt a statika és szilárdságtan között. Kimondja, hogy ha bármilyen szilárd test a ráható külső erők hatására alakváltozást szenved, majd ismét nyugalomba kerül, akkor ebben a deformált állapotában helyettesíthető egy vele egyező alakú merev testtel.

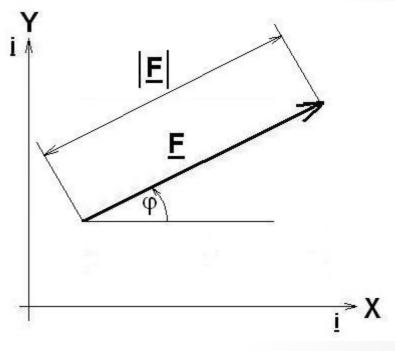
Síkvektor megadása

A. Koordinátákkal

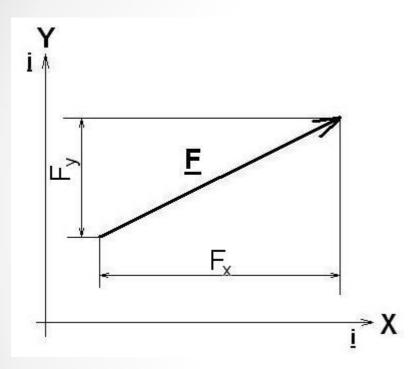
$$\underline{F} = F_{x}\underline{i} + F_{y}\underline{j} = (F_{x}, F_{y})$$

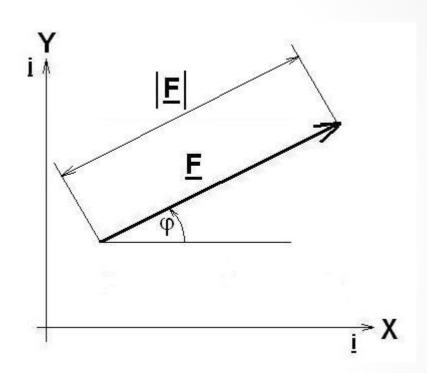
B. Nagyság és irányszöggel (polár koordinátákkal)

$$\underline{F} = (|\underline{F}|, \varphi)$$

Összefüggés a koordináta rendszerek között

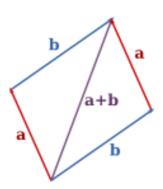

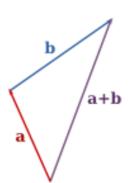

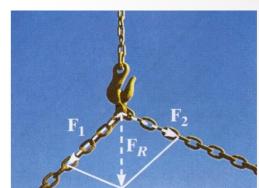
$$\varphi = arctg \frac{F_y}{F_x} \qquad F_x = |\mathbf{F}| \cdot \cos \varphi \qquad \underline{F} = \sqrt{F_x^2 + F_y^2}$$
$$F_y = |\mathbf{F}| \cdot \sin \varphi \qquad \underline{F} = \sqrt{F_x^2 + F_y^2}$$

Műveletek vektorokkal

Összeadás

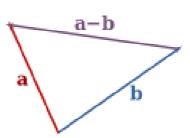

Paralelogramma módszerrel (szerkesztő eljárás)

Matematikailag
$$\underline{a} + \underline{b} = (a_x + b_x)\underline{i} + (a_y + b_y)\underline{j} + (a_z + b_z)\underline{k}$$

Kivonás

$$\underline{\mathbf{a}} - \underline{\mathbf{b}} = \underline{\mathbf{a}} + (-\underline{\mathbf{b}}).$$

Műveletek vektorokkal

· Egy vektor szorzása skalárral

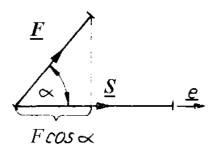
Az eredmény vektor

$$\lambda \cdot \underline{a} = \lambda \cdot a_x + \lambda \cdot a_y + \lambda \cdot a_z$$

Két vektor skaláris szorzása

$$\underline{F} \cdot \underline{S} = |\underline{F}| \cdot |\underline{S}| \cdot \cos \alpha$$
 Az eredmény: egy szám

Matematikailag:
$$\underline{F} \cdot \underline{S} = F_x S_x + F_y S_y + F_z S_z$$

Műveletek vektorokkal

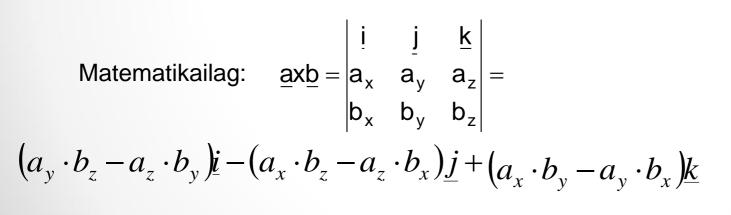
· Két vektor vektoriális szorzása

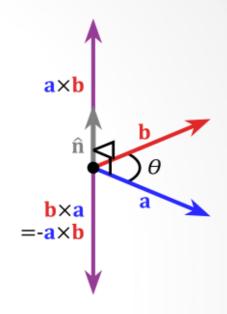
Az eredmény: VEKTOR, melynek

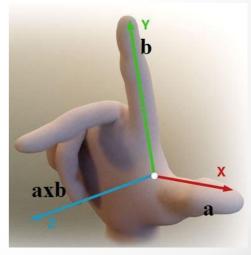
Nagysága: $\underline{a} \times \underline{b} = |\underline{a}| \cdot |\underline{b}| \cdot \sin \Theta$

Hatásvonala merőleges <u>a</u> és <u>b</u> vektorra

Irányítottsága a jobb kéz szabályt követi

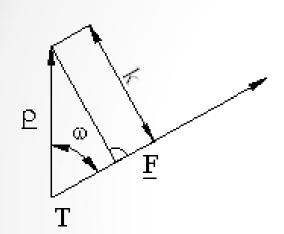

Erő nyomatéka

Ha <u>a</u> → <u>F</u> (erő), és <u>b</u> →<u>ρ</u> (pontba mutató hely vektor) az eredmény:
 FORGATÓ NYOMATÉK

$$\underline{M} = \underline{F} \times \underline{\rho} = |\underline{F}| \cdot k \qquad \qquad k = \rho \cdot \sin \omega$$

$$\mathbf{M} = \mathbf{F} \mathbf{x} \boldsymbol{\rho} = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ \mathbf{F}_{x} & \mathbf{F}_{y} & 0 \\ \mathbf{\rho}_{x} & \mathbf{\rho}_{y} & 0 \end{vmatrix} = \mathbf{k} (\mathbf{F}_{x} \cdot (\mathbf{\rho}_{y}) - \mathbf{F}_{y} \cdot (\mathbf{\rho}_{x})$$

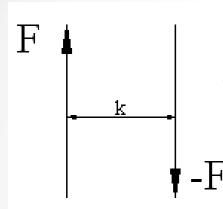
A NYOMATÉKI VEKTOR IRÁNYA: Jobb kéz szabály szerint

Nyomatéki tétel:

Az erő valamely pontra számított nyomatéka egyenlő a komponensek ugyanerre a pontra vett nyomatékának összegével.

Vagyis egy erőrendszer eredőjének nyomatéka egy pontra ugyanakkora, mint az egyes erők ugyanarra a pontra számított nyomatékainak összege.

Az erőpár

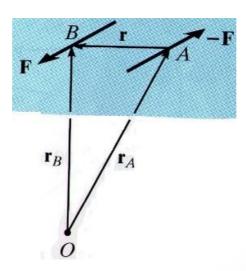

Két párhuzamos egyenlő nagyságú, de ellentétes értelmű koncentrált erő kettőst nevezzük erőpárnak.

Az erőpár nyomatéka.: <u>M</u> = F· k A nyomatékvektor iránya merőleges az erőpár által meghatározott síkra, értelme pedig a " jobbcsavar " szabály szerint állapítható

Erő áthelyezése

